

Návrh tém k pôstnym stredtýždňovým večierňam

Pôst 2019

ŠALAMÚN

1. pôstny týždeň (11.3.-17.3.)

Smelé prosby – 2S 12,24; 1Kr 1, 15 - 31

- Kráľa Šalamúna aj dnes vnímame ako Bohom mimoriadne milovaného a požehnaného človeka a málokedy si uvedomíme, za akých okolností prišiel na svet a nastúpil na trón. Bol synom Dávida a Bat-Šeby – tej, pre ktorú dal Dávid zavraždiť jej muža Uriáša, za čo ho Hospodin potrestal smrťou ich prvého dieťaťa. Šalamún sa vtedy postil a ľutoval svoj hriech. A potom sa z tohto istého vzťahu narodil Šalamún, ktorého Hospodin miloval.
- Okolnosti narodenia kráľa Šalamúna nám ukazujú, že ako Hospodinovo požehnanie tak ani Hospodinov hnev nie je trvalý a ak človek činí pokánie a ľutuje svoj hriech, môže Hospodin milostivo vzhliadnuť na hriešnika rovnako, ako mu svoju milosť odňať, ak hreší. Zároveň na týchto udalostiach poznávame, že Hospodin si aj ľudský poklesok môže využiť na dobré. Veď podobne hriech Judáša viedol k tomu čo sa malo stať, totiž, že Boží Syn umrel na kríži.
- Ani Šalamúnov nástup na trón však nebol jednoduchý. Keď Dávid zostarol, stal sa Adónija samozvaným kráľom. Čo je správne v situácii, keď sa veci vyvíjajú inak ako bolo povedané? Je kresťanské ostať ticho v kúte a nečinne hľadiť? Podľa toho by mala Bat-Šeba mlčať a Adónija by sa mal stať kráľom. Ona však predstúpila pred Dávida a žiadala naplnenie sľubu, ktorý jej Dávid dal. Je to drzé? Odvážne? Aj Dr. Martin Luther hovorí, že Hospodin „sa hnevá, ak neprosíme a nežiadame od Neho smelo a dúfanlivo“. Žiadajme preto od Hospodina hojnosť nielen telesných, ale i duchovných darov a to i na prahu tohto pôstneho obdobia.

2. pôstny týždeň (18.3.-24.3.)

Skryté hodnoty – 1Kr 3, 3 – 15

- Hospodin sa prvýkrát zjavuje Šalamúnovi a dáva mu možnosť žiadať si čo chce. Čo by sme si žiadali my? Skúsme si takúto otázku úprimne zodpovedať a spoznáme, kde sú naše skutočné priority – čo je pre nás naozaj dôležité – po čom túžime.
- V dnešnej dobe sa aj v cirkvi veľmi často stretávame s falošnosťou. Mnohí kresťania vedia, čo sa očakáva aby hovorili, preto hovoria, že Ježiš je ich Pánom, že Pán Boh je na prvom mieste a podobne, no v srdci to cítia inak a tento rozpor vidno na ich živote, hoci si to ani neuvedomujú.
- V Šalamúnovej prosbe necítíme iba túžbu múdro spravovať kráľovstvo, ale cítime aj to, že si uvedomuje veľkosť zodpovednosti a to, že na ňu sám nestačí. To je vlastne pokora. Dnes si totiž ľudia trúfajú na všetko a veľmi často aj vo vedúcich úlohách preceňujú svoje schopnosti. Šalamún bol realista a vedel, že vo svojom mladom veku nezvládne úlohu, ktorá mu bola zverená, preto žiada múdrosť a dostáva od Hospodina omnoho viac.
- Pokora, múdrosť či poslušnosť sú hodnoty, ktoré stoja často v úzadí, no práve tie si cenil Hospodin a Šalamúna odmenil nad mieru jeho žiadosti. Rovnako spasenie a večný život sú pre mnohých ľudí priveľmi abstraktné, v súčasnom živote necítia akútnu túžbu po nich a nevedia preto ani skutočne doceniť dielo Pána Ježiša, ktorý pre naše spasenie obetoval svoj svätý život. Tie skryté veci sú však často najdôležitejšie a tak ako Hospodin vysoko odmenil Šalamúnovu voľbu, môžeme aj my byť vysoko ocenení, ak si včas uvedomíme, že to najdôležitejšie pre nás je večný život, ktorý nám získal práve Boží Syn svojou smrťou.

3. pôstny týždeň (25.3.-31.3.) *Úcta a obetovanie –1Kr8, 1-21*

- Sme svedkami mimoriadnej udalosti – Šalamún naplnil túžbu svojho otca Dávida a postavil Hospodinovi chrám. Slávnostne dnes vniesli Truhlu zmluvy do novej svätyne a Hospodin ju sám zastrel mrakom, aby ukázal, že je prítomný a že prijíma, čo Mu Šalamún vystavil.
- Z celého opisu udalosti, ako aj z túžby Šalamúna a jeho otca Dávida postaviť chrám Hospodinovi zaznieva úcta voči Hospodinovi. Milovali a ctili si svojho Boha. Obetovali Mu to najlepšie z dobrého v množstve, ktoré sa ani nedalo spočítať. A to všetko z lásky a úcty.
- Táto úcta pretrvala celé pokolenia. Veď ani po stáročiach neustala horlivosť Izraelcov v prinášaní obetí ako aj úcta voči svätyni, do ktorej smel iba jedenkrát v roku vstúpiť veľkňaz.
- Aká je naša úcta k Pánu Bohu a k Jeho Synovi? Ako si my dokážeme vážiť to, čo pre nás na Golgote urobil? Ako dokážeme svoju úctu prejavíť? Je pre nás sväté Božie meno, Jeho chrám či Biblia, obsahujúca Jeho slovo? Sú nám sväté nedeľné dni, v ktorých prichádzame do chrámu, alebo sviatky, v ktorých si pripomínáme Jeho narodenie či umučenie? Alebo podliehame tlaku doby a utekáme pred tým všetkým mysliac si, že sme moderní, ak čas pôstu obmedzíme na zopár myšlienok na Neho a sviatky Veľkej noci prežijeme vo wellnes centre?
- A čo naše obetovanie? Dokážeme pre svojho Boha niečo obetovať, alebo patríme k tým, čo sa sťažujú na cirkevný príspevok? Otázky našej úcty k Pánu Bohu a našej ochoty dávať sú veľmi úzko späté a naša ochota dávať je práve odrazom našej úcty k Hospodinovi. Preskúmajme teda oboje vo svojom srdci v tomto pôstnom čase a porovnajme ju s úctou a ochotou Izraelcov a kráľa Šalamúna.

4. pôstny týždeň (1.4.-7.4.) *Kto je prvý –1Kr 9, 1- 9*

- Hospodin sa druhýkrát zjavuje Šalamúnovi a pripomína mu, čo všetko pre neho urobil. Teraz žiada, aby Šalamún a celý ľud verne zotrvali pri Hospodinovi. Je to logické, veď každý rodič si praje, aby po tom, ako sa celé roky staral o svoje dieťa, ono mu prejavilo vďačnosť a lásku.
- Mnoho kresťanov sa mylne domnieva, že musí poslúchať Boha, aby si následne zaslúžili odmenu. To nie je správne chápanie Božej lásky. To by vlastne ani láska nebola, to by bolo obyčajné diktátorstvo. Pravda je však pri nás presne taká, ako pri Šalamúnovi. Aj pri nás totiž už Boh konal – konal ako prvý – konal na Golgote, aby nám pripravil večný život a konal neraz aj v našom živote, len si musíme Jeho stopu dobre všimnúť.
- Celá Biblia je vlastne výpoveďou o tom, čo všetko už Pán Boh pre nás urobil. Preto nie je knihou príkazov a zákazov, ale zdrojom potešenia. Veď čo môže byť krajšie ako poznanie, že nás niekto miluje, že s nami niekto počíta a že nás niekto zachraňuje. Je to Hospodin, ktorého máme prečo milovať a zachovávať Mu vernosť.

5. pôstny týždeň (8.4.-14.4.) *Multikulturalizmus–1Kr11, 1 -13*

- Hriech neobišiel ani Šalamúna. Votrel sa do jeho srdca s kultúrou žien, ktoré miloval. Ukazuje sa, že nie nadarmo prikázal Hospodin, aby si Izraelci nebrali ženy z iných kultúr.
- Dnes je miešanie kultúr moderné. Európa priam otvára náruč multikulturalizmu a domnieva sa, že je to demokratické a teda správne. Ale naozaj? Je zotrvávanie vo svojom iba číra skostnatelosť? Ak sme po minulé týždne uvažovali o Božom slove seriózne a vážne, musíme odpovedať: nie. Zotrvanie vo svojej kultúre a náboženstve nie je iba zastaralosť, ale je prejavom vernosti Hospodinovi, ktorý – ako svedčí Písmo – pre nás toho toľko urobil.
- Hľadme preto aj na udalosti dnešnej multikulturálnej doby v kontexte Božieho slova a dávajme ich do súvisu s tým, čo čítame v Písme a čo sa odohralo na Golgote. Dajme si pozor, aby cudzie kultúry a náboženstvá nezatienili v našich srdciach dielo Pána Ježiša a aby sa tak Jeho smrť, ktorú podstúpil pre nás a o ktorej sme hovorili aj v tomto pôstnom čase, nestala zbytočnou.